

Przyszłość dla Ameryki i 18 lipca 2020 - numer siedem

Łuczniczy

Jeff Pippenger

2023-09-25

W niedawnym artykule zajęliśmy się „wyrocznią o Dolinie Widzenia” z dwudziestego drugiego rozdziału Księgi Izajasza. W nim wskazaliśmy „Dolinę Widzenia” jako geograficzny symbol rozróżnienia między Laodycejczykami a Filadelfianami w „ostatnich dniach”. Tym, co wiązało głupie laodycejskie panny w wiązki na ogień zagłady, byli „łuczniczy”. Łuczniczy w prorocत्वach biblijnych przedstawiają islam.

I rzekł Bóg do Abrahama: Niech ci nie będzie ciężko z powodu chłopca i z powodu twojej niewolnicy; we wszystkim, co ci powiedziała Sara, posłuchaj jej głosu, bo z Izaaka nazwane będzie potomstwo twoje. Także z syna niewolnicy uczynię naród, bo jest twoim potomstwem. I wstał Abraham wcześniej rano, i wziął chleb oraz bukłak wody, i dał je Hagar, kładąc na jej ramieniu, i dał jej też dziecko, i odprawił ją; a ona odeszła i błąkała się po pustyni Beer-Szeby. Gdy woda w bukłaku się skończyła, położyła dziecko pod jednym z krzewów. Odeszła i usiadła naprzeciw niego w pewnej odległości, jak na strzał z łuku; bo mówiła: Niech nie patrzę na śmierć dziecka. Usiadła więc naprzeciw niego, podniosła głos i płakała. I usłyszał Bóg głos chłopca; i zawołał anioł Boży do Hagar z nieba, i rzekł do niej: Co ci jest, Hagar? Nie bój się, bo Bóg usłyszał głos chłopca tam, gdzie jest. Wstań, podnieś chłopca i weź go za rękę, bo uczynię z niego wielki naród. I otworzył Bóg jej oczy, i ujrzała studnię wody; i poszła, i napełniła bukłak wodą, i dała chłopcu pić. I był Bóg z chłopcem; a on rósł i mieszkał na pustyni, i stał się łucznikiem. Księga Rodzaju 21:12-21.

Izmael, syn Hagar, miał stać się ojcem narodu islamu i był przedstawiany jako "łucznik". Pierwsza wzmianka o Izmaelu określa jego rolę w prorocत्वie biblijnym.

A anioł Pański rzekł do niej: Oto jesteś brzemienna i urodzisz syna, i nadasz mu imię Izmael, ponieważ Pan usłyszał twoje utrapienie. A on będzie człowiekiem dzikim; jego ręka będzie przeciwko wszystkim, a ręka wszystkich przeciwko niemu; i będzie mieszkał w obecności wszystkich swoich braci. Księga Rodzaju 16:11, 12.

Naród islamu będzie "przeciwko każdemu człowiekowi", a "ręka każdego człowieka" będzie "przeciwko niemu". Słowo tłumaczone jako "dziki" oznacza dzikiego osła arabskiego, tak więc od samego początku Ismael jako symbol prorocत्वa jest kojarzony z "rodziną koniowatych" i sprawi, że wszystkie narody świata zjednoczą się przeciw jego narodowi.

Zwolennicy Millera stwierdzili, że trzy „biada” z dziewiątego rozdziału Księgi Objawienia przedstawiają proroczną historię islamu, i tym samym przedstawili graficznie islam jako konia na obu świętych tablicach Habakuka. Te tablice były „kierowane ręką Pana” i zostały zapowiedziane w drugim rozdziale Księgi Habakuka. Odrzucenie prawdy, że islam jest przedstawiony przez trzy

„biada” z Księgi Objawienia 8:13, jest odrzuceniem Ducha Proroctwa i Habakuka. Jest to odrzucenie zarówno Biblii, jak i Ducha Proroctwa.

I ujrzałem i usłyszałem anioła lecącego środkiem nieba, który donośnym głosem mówił:
Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi z powodu pozostałych głosów trąb trzech aniołów, którzy mają jeszcze zatrzeć! Objawienie 8:13.

Odrzucenie prawdy skazuje na ogień zagłady, a adwentyzm rozpoczął swoje stopniowe odrzucanie prawdy w 1863 roku. Islam jest kwestią, która jednoczy wszystkie narody świata w czasie trzeciego biada. Tę jedność zilustrowały wydarzenia z 11 września 2001 roku, które stanowią pierwszy kamień milowy siedmiu gromów i muszą również reprezentować ostatni kamień milowy siedmiu gromów. Ostatnim kamieniem milowym siedmiu gromów w "ostatnich dniach" jest ustawa niedzielna, po czym szybko nadchodzi trzecie biada. Mocą, która pobudza narody do gniewu, jest islam, i w ostatnich dniach islam rozgniewał narody 11 września 2001 roku, lecz jednocześnie zostały one "powstrzymane". W tym czasie późny deszcz zaczął kropić, wyprzedzając pełne wylanie, które ma miejsce, gdy oblubienica się przygotowuje.

W owym czasie, gdy dzieło zbawienia będzie dobiegać końca, na ziemię przyjdzie ucisk, a narody będą rozgniewane, jednak powstrzymywane, aby nie przeszkodzić dziełu trzeciego anioła. W tym czasie spadnie 'późny deszcz', czyli ochłoda od oblicza Pana, aby dodać mocy doniosłemu głosowi trzeciego anioła i przygotować świętych do wytrwania w czasie, gdy zostanie wylanych siedem ostatnich plag. Wczesne Pisma, 85.

11 września 2001 roku rozpoczął się sąd żyjących, narody rozgniewały się z powodu ataku islamu na Stany Zjednoczone i zaczął padać późny deszcz. Sąd zaczyna się od domu Bożego, a sąd nad domem Bożym kończy się w czasie kryzysu prawa niedzielnego; potem zaczyna się sąd nad inną trzodą Bożą. Wiele wiąże się z tą najważniejszą prawdą, lecz prawdy te są dobrze udokumentowane w serii „Tablice Habakuka”. Ważne było, aby umieścić te kwestie w tym artykule, zanim powrócimy do narracji jedenastego rozdziału Księgi Objawienia.

I w tej samej godzinie nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi i runęła dziesiąta część miasta; w trzęsieniu ziemi zginęło siedem tysięcy ludzi, a pozostali przerazili się i oddali chwałę Bogu nieba. Drugie biada minęło; oto trzecie biada szybko nadchodzi. Objawienie 11:13, 14.

„Wielkie trzęsienie ziemi”, które naznaczyło przewrót we Francji podczas Rewolucji Francuskiej, symbolizuje obalenie Stanów Zjednoczonych przy wprowadzeniu prawa niedzielnego. Po narodowej apostazji nastąpi narodowa ruina, a gdy Stany Zjednoczone zostaną zrujnowane, cała ziemia zostanie wstrząśnięta w posadach, stąd symbol „trzęsienia ziemi”. Wtedy „trzecie biada nadchodzi rychło”. Islam jest na dwóch świętych tablicach zidentyfikowany jako pierwsze i drugie biada z dziewiątego rozdziału Apokalipsy, a jeśli pierwsze biada to islam i drugie biada to islam, to trzecie biada musi być islamem, bo na świadectwie dwóch rzecz zostaje utwierdzona. Stany Zjednoczone zostaną ponownie uderzone przez islam przy wprowadzeniu prawa niedzielnego.

Mówiąc o dolinie kości u Ezechiela, siostra White pisze, co następuje.

Aniołowie powstrzymują cztery wiatry, ukazane jako rozwścieczony koń, który próbuje się wyrwać i pędzić po obliczu całej ziemi, niosąc na swej drodze zniszczenie i śmierć.

„Czy mamy spać na samym progu wiecznego świata? Czy mamy być ociężali, chłodni i martwi? Obyśmy mieli w naszych kościołach Ducha i tchnienie Boże, tchnione w Jego lud, aby mogli stanąć na swoich nogach i żyć. Musimy dostrzec, że droga jest wąska, a brama ciasna. Lecz gdy przechodzimy przez ciasną bramę, jej szerokość jest bez granic.” Manuscript Releases, tom 20, 217.

Poselstwo „czterech wiatrów”, które podnosi dwóch proroków z jedenastego rozdziału Apokalipsy, jest poselstwem gniewnego konia proroctwa biblijnego, które jest przedstawiane w całym świadectwie biblijnym, a także wizualnie ukazane na dwóch świętych tablicach Habakuka. Poselstwo, które stawia Eliasza i Mojżesza na nogi, to poselstwo trzeciego biada, które szybko nadchodzi po ich podniesieniu, albowiem gdy nadejdzie prawo niedzielne i islam uderzy ponownie, Mojżesz i Eliaz zostają wywyższeni jako sztandar dla narodów.

Trzecie biada islamu jest także siódmą trąbą. Początek trąbienia siódmą trąbą nastąpił 22 października 1844 roku, kiedy rozpoczął się sąd.

Lecz w dniach głosu siódmego anioła, gdy zacnie trąbić, dokona się tajemnica Boża, jak oznajmił swoim sługom, prorokom. Objawienie 10:7.

„Dni głosu siódmego anioła” to dni sądu śledczego, który rozpoczął się 22 października 1844 roku. Wówczas rozpoczął się sąd nad umarłymi. Gdy trzecie „biada” szybko nadejdzie, ponownie zostaje zaznaczone zabrzmienie siódmej trąby. To zabrzmienie nie jest początkiem sądu śledczego, lecz końcem sądu nad domem Bożym i początkiem sądu nad inną owczarnią Boga.

I zatrafił siódmy anioł; i rozległy się w niebie potężne głosy, mówiące: Królestwa tego świata stały się królestwami naszego Pana i Jego Chrystusa, i będzie królował na wieki wieków. A dwudziestu czterech starców, którzy zasiadali przed Bogiem na swoich tronach, padło na twarze i oddało cześć Bogu, mówiąc: Dziękujemy Ci, Panie Boże Wszechmogący, który jesteś i byłeś, i który masz przyjść, ponieważ przejąłeś swą wielką moc i zakrólowałeś. Objawienie 11:15-17.

„Tajemnica Boża” to Chrystus w nas, nadzieja chwały, która zostaje dopełniona w czasie, gdy Mojżesz i Eliaz powstają i zmartwychwstają przez poselstwo ze Słowa Bożego, identyfikujące islam. Jeśli to poselstwo zostanie przyjęte, wiąże duszę dla niebiańskiego spichlerza, lecz dla tych, którzy je odrzucają, jest to poselstwo łuczników islamu, którzy wiążą ich w snopy, aby zostali spaleni w ognjach zagłady. Poselstwo siódmej trąby pieczętuje sto czterdzieści cztery tysiące, zanim zostaną wzniesieni jako chorągiew, by przyprowadzić inne stado Boże. Dwaj zmartwychwstali prorocy muszą najpierw zostać zapieczętowani, zanim świat będzie mógł zostać ostrzeżony.

Dziełem Ducha Świętego jest przekonać świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. Świat może być ostrzeżony tylko wtedy, gdy zobaczy, że ci, którzy wierzą prawdzie, są przez prawdę uświęceni, kierują się wzniosłymi i świętymi zasadami, ukazując w sposób podniosły wyraźną

granicę między tymi, którzy zachowują przykazania Boże, a tymi, którzy depczą je pod nogami. Uświęcenie przez Ducha zaznacza różnicę między tymi, którzy mają pieczęć Bożą, a tymi, którzy przestrzegają fałszywego dnia odpoczynku. Gdy przyjdzie próba, zostanie jasno ukazane, czym jest znamię bestii. Jest nim zachowywanie niedzieli. Ci, którzy po usłyszeniu prawdy nadal uważają ten dzień za święty, noszą piętno człowieka grzechu, który zamierzał zmienić czasy i prawo. Bible Training School, 1 grudnia 1903.

Kiedy sto czterdzieści cztery tysiące zostaną wzniesieni jako chorągiew dla narodów, narody się rozniewają. Siłą, która w prorocत्वach biblijnych wzbudza gniew narodów, jest islam. Islam ponownie uderzy w Stany Zjednoczone w czasie ustawy niedzielnej.

A narody rozniewały się i przyszedł Twój gniew, i nadszedł czas umarłych, aby zostali osądzeni, i abyś dał zapłatę sługom Twoim, prorokom, i świętym, i tym, którzy boją się Twego imienia, małym i wielkim; i abyś zniszczył tych, którzy niszczą ziemię. A świątynia Boga otworzyła się w niebie i w Jego świątyni ukazała się Arka Jego Przymierza; i były błyskawice, gło sy i gromy, i trzęsienie ziemi, i wielki grad. Objawienie 11:18-19.

Po tej serii proroczych wydarzeń Jan przedstawia Kościół, który ma być sztandarem.

I ukazał się na niebie wielki znak: niewiasta obleczona w słońce, a pod jej stopami księżyc, a na jej głowie wieniec z dwunastu gwiazd. Była brzemienna i wołała, cierpiąc bóle i męki rodzenia. Objawienie 12:1.

Oto Kościół, który został zabity, zdeptany, zmartwychwstał, a następnie został wzięty do nieba jako Boży sztandar, jaśnieje chwałą słońca. Stoją na księżycu, który przedstawia cień dwunastu gwiazd padający na ich koronę. Cień ten to dwanaście plemion starożytnego Izraela, które były typem i odzwierciedleniem dwunastu uczniów, będących dwunastoma gwiazdami w jej koronie. Początek starożytnego Izraela jest w tej ilustracji typem końca starożytnego Izraela.

Kobieta ma właśnie wydać na świat dziecko, co wskazuje na narodziny Chrystusa u schyłku starożytnego Izraela, lecz teraz przedstawia narodziny pogan, którzy wychodzą z Babilonu i dołączają do stu czterdziestu czterech tysięcy. Gdy tylko Eliasza i Mojżesz zostaną wywyższeni jako znak, porodzi inną Bożą trzodę, która odpowie na ten znak.

„Świat może być ostrzeżony jedynie” wtedy, gdy ujrzy sto czterdzieści cztery tysiące wywyższonych jako sztandar podczas kryzysu, który rozpoczyna się wraz z prawem niedzielnym w Stanach Zjednoczonych. Ci, którzy wychodzą z Babilonu i stają wraz ze stu czterdziestoma czterema tysiącami, są przedstawieni jako wielki tłum. Te dwie grupy, ukazane w siódmym rozdziale Apokalipsy, są przedstawione przez Mojżesza i Eliasza na Górze Przemienienia, a Boży Kościół triumfujący, wskrzeszony i wywyższony jako sztandar, łączy się z inną Bożą owczarnią, która w tym ostatecznym czasie kryzysu wciąż jeszcze jest w Babilonie.

Słuchajcie słowa Pana, wy, co drżycie przed Jego słowem; bracia wasi, którzy was nienawidzili i ze względu na Moje imię wypędzili was, mówili: Niech Pan będzie uwielbiony! Lecz On ukaże się ku waszej radości, a oni się zawstydzą. Głos wrzawy z miasta, głos ze świątyni, głos Pana, który odpłaca swoim wrogom. Zanim doznała bólu, porodziła; zanim

przyszły jej bóle, wydała na świat syna. Któż słyszał coś podobnego? Kto widział takie rzeczy? Czy ziemia może zrodzić w jeden dzień? Albo czy naród może narodzić się od razu? Bo skoro tylko Syjon doznał bólu, już porodził swoje dzieci. Czy Ja mam doprowadzić do porodu, a nie dać urodzić? — mówi Pan; czy Ja mam sprawić poród, a zamknąć łono? — mówi Twój Bóg. Weselcie się z Jerozolimą i radujcie się wraz z nią wszyscy, którzy ją miłujecie; ciescie się z nią radością wszyscy, którzy nad nią płaczecie; abyście ssali i nasycili się piersiami jej pocieszeń; abyście czerpali do syta i rozkoszowali się obfitością jej chwały. Bo tak mówi Pan: Oto rozciągnę nad nią pokój jak rzekę, a chwałę narodów jak wezbrany strumień; wtedy będziecie ssać, będziecie noszeni na biodrach i pieszczoni na kolanach. Jak kogo matka pociesza, tak i Ja was pocieszę; w Jerozolimie doznacie pociechy. A gdy to ujrzycie, rozradują się wasze serca, a wasze kości zakwitną jak ziele; a ręka Pana objawi się wobec Jego sług, a Jego oburzenie — wobec Jego wrogów. Izajasz 66:5-14.

Ci, którzy rodzą się, gdy wstępują do nieba, to ci, których wyrzucili nienawidzący ich bracia. Ich bracia, którzy ich nienawidzili i radowali się z ich śmierci, to ci, którzy mówią, że są Żydami, lecz nimi nie są. To ci z synagogi Szatana, którzy proroczo będą oddawać cześć u stóp sztandaru składającego się z "wygnańców Izraela".

I wzniesie chorągiew dla narodów, i zgromadzi wygnańców Izraela, i zbierze rozproszonych z Judy z czterech krańców ziemi. Izajasz 11:12.

Myślisz, że ci, którzy oddają pokłon u stóp świętych (Objawienie 3:9), zostaną ostatecznie zbawieni. Tu muszą się z tobą nie zgodzić, gdyż Bóg pokazał mi, że ta grupa to deklarujący się adwentyści, którzy odpadli i „ponownie krzyżują dla siebie Syna Bożego i wystawiają Go na jawny wstyd”. A w „godzinie próby”, która jeszcze ma nadejść, by ujawnić prawdziwy charakter każdego, poznają, że są na zawsze zgubieni i, przytłoczeni udręką ducha, oddadzą pokłon u stóp świętych. Słowo do Małej Trzódki, 12.

Kto ma uszy, niech słucha, co Duch mówi do kościołów.